

„Dávejte tedy dobrý pozor!“ varoval Buffo přátele, když dorazili k pláni tisíce puklin.

Pak starý mechanik zsalutoval a vrátil se zpět do své dílny, zatímco naši malí hledači pokladu dumali nad hlubokým příkopem.

„No tedy, to je ale pěkná hloubka!“ konstatovala Tina.

VŮBEC TU NENÍ VIDĚT NA DNO!

TO ALE NEBUDE PROBLÉM, JE TU MŮSTEK!

COŽE?! TOHLE ŽE MÁ BÝT MŮSTEK?!

Skalní útvar, který vedl nad příkopem, byl skutečně podivuhodný.

Vítr ho vytvaroval do obrovské smyčky. Ten, kdo jí nedokáže projet dostatečně rychle, zcela jistě spadne do nekonečné hloubky! Ale Bob měl hned po ruce skvělý plán:

VYTVOŘÍME ŘETĚZ! PAK VÁS VŠECHNY TOUTO SMYČKOU PROTÁHNU!

DOBŘE! KDYBY NĚCO, MÁM TU JEŠTĚ DEŠTNÍK!

VÝBORNĚ!

Tina sledovala nadšení svých přátel s velkými pochybnostmi. Nechtěla však jako jediná z nich vzít do zaječích. Proto se k nim s těžkým srdcem připojila. Spřežení tak bylo připraveno vyrazit!

TŘI!

DVA!

JEDNA!

START!

POMOC...!

BOB VYRAZIL ŠÍLENOU RYCHLOSTÍ...

... A TÁHL SVÉ PŘÁTELE DLOUHOU SMYČKOU!

Všichni čtyři se ve zdraví dostali na druhou stranu...
... tedy až na Edu!

UAAH, JE MI ŠPATNĚ!

VE SROVNÁNÍ S TÍM, CO JE ČEKALO NYNÍ, TO ALE BYLA ÚPLNÁ PRKOTINA!